

stærkt, at der løbes Fare for, at den nødvendige Kapital ikke skaffes til Veje. Det forekommer mig, at det under de Omstændigheder maa gælde om at faa Koncessionen affattet saaledes, at der er rimelig Udsigt til, at Forsøget vil blive gjort. Det maa her erindres, at der ikke er Tale om, at Koncessionssøgerne paatage sig en Forpligtelse overfor Staten, her er Tale om et Tilbud, om at gøre et Forsøg, og det forekommer mig, at det maa være Rigsdagens Opgave at søge at medvirke til, at Koncessionen kan blive affattet saaledes, at den indeholder fornøden Opfordring og Tilskyndelse til Koncessionshaverne om at realisere Projektet. Dette udelukker imidlertid ikke, at der kan foregaa en rimelig Afvejning af henholdsvis de Rettigheder og de Forpligtelser, som overdrages det paa-gældende Konsortium, og da navnlig saaledes, at der oprækkes rene og klare Linier for de Forpligtelser, som Konsortiet paatager sig overfor det Samfund, der har overdraget det Koncessionen. I sidstnævnte Henseende forekommer det mig, maa jeg sige, at Lovforslaget under Behandlingen i det andet høje Ting er undergaaet en Forbedring. Jeg ved godt, at den højtærede Minister under Forhandlingen i det andet høje Ting hævdede, at de foretagne Ændringer i alt væsentligt vare formelle. Naa, Grænsen mellem det formelle og det reale er flydende; jeg for mit Vedkommende mener imidlertid, at der virkelig kan tales om Realitetsændringer. Tiden er fremrykket, og jeg skal derfor ikke indlade mig paa en specificeret Omtale af disse, men blot pege paa, at det forekommer mig, at saadanne Realitetsændringer ere foretagne i §§ 7, 16 og 17, og for øvrigt er den nye § 20, som det højtærede 8de Medlem for 2den Kr. (Sylov) omtalte, ogsaa en Realitetsændring. I det hele taget forekommer det mig, at Forslaget, som det her foreligger, har optrukket Linierne klart, tydeligt og tilfredsstillende med Hensyn til alt, hvad der vedrører Anlægsprojektets Tilbliven og Havneanlæggets Virksomhed. Et svagt Punkt i Koncessionen synes mig de Bestemmelser at være, som vedrøre Benyttelsen af den Staten eller St. Thomas' Havneraad overdragne Udløsningsret efter 60 Aars Forløb. Maa jeg her indskyde den Bemærkning, at denne Udløsningsret, efter hvad jeg ser, gælder

Staten eller St. Thomas' Havneraad; jeg ved ikke, hvilken af disse Faktorer der har Førsteret til at benytte den; jeg vil for øvrigt udtale Ønsket og Haabet om, at Havnen kunde blive et saa lukrativt Foretagende, at disse to i Lovforslaget side-stillede Faktorer ville kappes om, hvem af dem der maatte tage først. Det kunde dog maaske have sin Interesse at vide, hvem af dem der først har Udløsningsret. Disse Bestemmelser i § 17 med Hensyn til Vilkaarene for Udløsningsretten synes mig altsaa ikke klart affattede. Der staar, at hvis Koncessionen skulde være overgaaet til et Aktieselskab, skal dette kunne vælge at forlange den Kurs, hvortil Aktierne gennemsnitlig have været noterede paa Københavns Børs i de sidst forløbne 10 Aar, og endvidere staar der: „Aktionærerne skulle dog i intet Tilfælde kunne gøre Paastand paa Indløsning efter en Kurs, der er højere end 125 Kr. pr. 100 Kr.“ Der er her Plads for to Indvendinger. Som det her staar, forekommer det mig, at der er Adgang til en Udvanding af Kapitalen, som kunde forhindres ved en Bestemmelse om, at i et saadant Aktieselskab maatte der ikke udstedes Friaktier eller Proformaaktier. Men dernæst er der Plads for en Tvivl om, hvorledes det med Hensyn til Reservefonden er at forstaa, naar dette Aktieselskab vælger at forlange den Kurs, hvortil Aktierne gennemsnitlig have været noterede paa Københavns Børs i de sidst forløbne 10 Aar. Ingen vil være i Tvivl om, at Kursnoteringen paa Københavns Børs inkluderer ogsaa Reservefonden. Men der staar ovenfor, at Afstaaelsen gælder samtlige Koncessionshaverens Havne- og Dokanlæg paa St. Thomas, der staar ikke noget om Reservefonden. Jeg betragter det rigtignok som givet, at vælges Kursnoteringen for Aktierne, maa Reservefonden være inkluderet deri, thi Reservefonden følger med Aktierne. Jeg mener altsaa, at der paa dette Punkt er en Uklarhed, og jeg vil anse en Ændring for ønskelig. Paa den anden Side vil jeg tilføje, at det Parti, hvortil jeg hører, ønsker i ingen Henseende at lægge denne Sag nogen Hindring i Vejen; og Gennemførelsen af en saadan Ændring stille vi ikke som Vilkaar for vor Tilslutning til Forslagets Gennemførelse. Jeg vil udtale det